

1996 Pasen

VIJFDE
EDITIE

dorpskrant

OLDETRILJE

SONNEGA

HALLU,

INWONERS VAN

SONNEGA

OLDETRIJNE

Van harte welkom, bij de vijfde editie van deze dorpskrant. Ik ga weer eens een beetje klagen op deze pagina. En natuurlijk altijd weer over het zelfde.....natuurlijk de dorpskrant en haar copy.

10 januari was er de jaarlijkse ledenvergadering van plaatselijk belang.

Ook ik was hier aanwezig en heb nog een klein beetje verteld over de dorpskrant. Van plaatselijk belang kreeg ik voor mijn werk een bloembakje aangeboden.

Hartstikke leuk, waardeer dat heel erg, maar had echt niet gehoeven hoor.

Het kost wel veel tijd om de dorpskrant te maken, maar ik vind het ook wel heel leuk om te doen, dus dat vind ik helemaal niet erg. Alleen het zit mij allemaal niet meer zo lekker.

Het doel van de dorpskrant was, dat het een krant was voor en door dorpsgenoten.

Het was zo leuk geweest als mensen copy inleverden met gewone huis, tuin en keuken dingen.

Vaak genoeg heb ik een beroep op u gedaan, maar het mocht allemaal niet baten.

En daarom heb ik nu sterk het gevoel van: WAAR DOE IK HET EIGENLIJK VOOR?

Ik vraag me nu zelf af, wat voor doel heeft eigenlijk die dorpskrant nog, als ik het vergelijk met hoe ik het eerst voor ogen had, en dan denk ik eerlijk gezegd ook aan de tijd die het kost om de dorpskrant te maken.

Als het aan mij ligt, moet u er niet raar van op staan te kijken, als de dorpskrant er op een gegeven moment niet meer is. En zeg nu eens eerlijk, zou u de dorpskrant dan missen?

Maar nu even weer tot de orde van de dag. De dorpskrant ligt nog voor ons, en wel de vijfde editie. Ik heb van de heer Harm Bron een heel reis verslag ontvangen over zijn tocht naar Roemenie. In deze editie zijn 3 bladzijden opgenomen in de volgende editie volgen de laatste bladzijden van dit hartstikke leuke, interessante verslag.

Verder hebben we onder andere weer een aflevering van de "oude doos", de puzzelpagina, ik heb weer een leuk interview gehad met.....(Hedy Smits), wederom een gedicht van mevrouw Broekema, een samengevat verslag van de ledenvergadering van plaatselijk belang en ook de feestcommissie verteld een tipje over het dorpsfeest.

U, moet het zelf allemaal maar gaan lezen.

Ik wens iedereen hele VROLIJKE, GEZELLIGE, PAASDAGEN!!!

TOT ZIENS!!

ANNEKE BERGMAN
SONNEGAWEG 55 TE OLDETRIJNE
0561 499230

VOLKSKERSTZANGDIENST OP 21 DECEMBER IN HET DORPSCEN-
TRUM TE OLDETRIJNE

Mevrouw H. Speerstra opende om 8 uur de dienst, en kon een volle zaal welkom heten.

De muzikale begeleiding werd verzorgd door de heer H. Dantuma.

Eerst samenzang "Komt allen te zamen", waarna door het koor "De heilige stad" werd gezongen.

Evangelielezing Lucas 2 vers 16 tot 34 gelezen door mevrouw N. Bosman.

Door het kinderkoor werden 3 liederen gezongen:

Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht. Kleine Eskimo en Vlammetje, onderleiding van 2 onderwijzeressen.

Volgende Evangelielezing Lucas 2 vers 1 - 7.

"De geboorte van Jezus", door mevrouw P. Schraa.

Vervolgens samenzang, 't is geboren het Christuskind.

Evangelielezing Lucas 2 vers 8 - 20, door mevrouw W. Kroes.

Gevolgd door samenzang "De herdertjes lagen bij nachte".

Waarna het koor zong "Als een hert" psalm 42 en "eeuwen geleden".

Evangelielezing Matheus 2 vers 1 - 12 "de wijzen uit het oosten", door de heer S. Woudstra.

Aansluitend koor en samenzang "Stille nacht".

De meditatie werd verzorgd door Ds. Koole, dat handelde over een sterrenkundige, die er drie jaar voer deed om Jezus als zijn verlosser en middelaar te vinden.

De meditatie wrd toegelicht met dia's.

Hierna werd gezamenlijk gezongen: "Heerlijk klonk het het lied der Endelen".

Vervolgens zong het kinderkoor, Engelkens door het luchtruim zweven en midden in de winternacht.

De collecte, bestemt voor Roemenie, werd toegelicht door mevrouw Wapstra, zij benadrukte de armoede en noodzaak voor hulp. (collecte bracht F.366,85 op).

(Gerrit Wapstra en Harm Bron waren op dit moment naar Roemenie om goederen te brengen).

Het koor zingt vervolgens: "Nieuwe toekomst" en "O, machtig God", waarna orgelspel.

Samenzang: "Daar ruist langs de wolken".

Het slotwoord wrd verzorgd door Ds Koole.

Advent is komst, aldus de predikant, die iedereen bedankt voor de inzet en aanwezigheid in het bijzonder de heer Dantuma.

Gezamenlijk werd het "Ere zij God" gezongen, waarna Ds Koole voorging in dankgebed.

Tot slot bood het plaatselijk belang de aanwezigen een kopje koffie aan.

EEN KOORLID

=====

(een klein gedeelte is overgenomen uit de Stellingwerf van woensdag 17 januari 1996)

WOLVEGA/OLDETRIJNE - Burgemeester drs. Remco Heite heeft dinsdagavond in het dorpscentrum aan de Kerkhofslaan in Oldetrijne een koninklijke onderscheiding uitgereikt aan de 71 jarige Lummie van Dijk-Veenstra, wonende aan de Grindweg in Wolvega.

Zij ontving de zilveren eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, vanwege haar vele verdiensten voor de samenleving.

In haar leven heeft ze heel wat meegemaakt.

Jarenlang runde ze samen met haar man Eppie van Dijk, die een paar jaar geleden kwam te overlijden, een stomerij aan de Van Harenstraat in Wolvega.

Lummie van Dijk, die werd geboren in Steenwijkerwold en al vele jaren woonachtig is in Weststellingwerf, is vanaf de oprichting in 1954 presidente geweest van de chr. vrouwenvereniging "Wees een Zegen" in Sonnega/Oldetrijne.

Als initiatiefneemster benaderde ze alle inwoners van Sonnega en Oldetrijne (ze woonde toen in Sonnega) en zette uiteen wat haar voor ogen stond: een vereniging, die open moest staan voor alle gezindten en waarbij de Bijbel centraal moest staan.

Nog steeds is mevr. Van Dijk een stuwende kracht voor deze vrouwenvereniging.

Van 1966 tot eind 1970 was ze leidster van de chr. gezins- en bejaardenzorg en van 1980 tot 1991 organiseerde zij de kerstzangavond in Sonnega/Oldetrijne.

Op vijf scholen in Weststellingwerf (Oldeholtgade, Nijeholtgade, Oldeholtwolde, Oldelamer en Oldetrijne) geeft mevrouw Van Dijk godsdienstonderwijs. In het verleden waren dat er nog veel meer.

De burgemeester zei verder, dat hij mevr. Van Dijk in twee opzichten een bewonderenswaardige vrouw vindt.

In de eerste plaats vanwege alle activiteiten en verdiensten, die ze aan de dag heeft gelegd en nog legt en die van een grote inzet en toewijding getuigen.

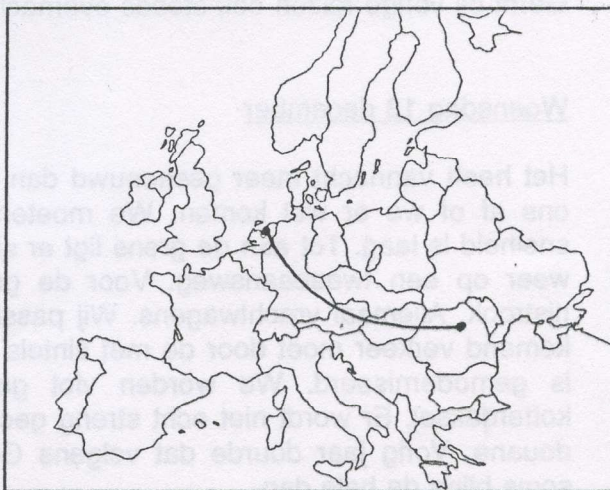
Maar ik bewonder u ook als mens, omdat u voor tal van mensen een vertrouwenspersoon bent, met aandacht en liefde voor ieder.

Tijdens de goed bezochte bijeenkomst in het dorpscentrum in Oldetrijne (er waren nogal wat mensen uit onderwijskringen) werd ook nog het woord gevoerd door haar dochter Jannie Haven-Van Dijk uit Wolvega.

Verslag van een reis naar Roemenië

Maandag 11 december

Om kwart voor vijf gaat de bel. Gerrit is er, hoewel we vijf uur hebben afgesproken. Ondanks de mist van gisteravond is het nu helder weer. Samen rijden we richting Zwolle om in Heino Berend op te halen. Als we bij Zwolle de snelweg verlaten wordt het wat nevelig. Toch blijft het verder goed te rijden. Midden in Duitsland zien we de wegbeheerder zout strooien. Volgens ons volkomen overbodig. Voor Regensburg is het echt zo'n kerstkaarten-landschap. Het heeft hier enkele dagen geleden gesneeuwd. Mooi om te zien! Als we om 15.00 uur Regensburg zijn gepasseerd begint het te motregen. De lucht trekt

dicht. We passeren diverse malen een brug over de Donau, maar zien de rivier niet goed. Dit zijn dus donkere dagen voor Kerstmis. Om 16.15 uur rijden we Oostenrijk binnen. Het blijft motregen; er is iets meer zicht. In het landschap naast de weg ligt meer sneeuw. Kostelijk om te zien. De weg lijkt goed.

Plotseling een dwars op de weg, tegen de vangrail geparkeerde auto. Op de vluchtstrook twee die elkaar even hebben geraakt. Wij glijden ertussen door. Vanwege de gladheid besluiten we niet verder te rijden, maar een hotelletje te zoeken.

Dinsdag 12 december

Het heeft gesneeuwd vannacht. In de straten van het stadje waar we sliepen ligt veel sneeuw en kwalster. Hoe gaat het vandaag verder? Halen we de Roemeense grens?

Als we op de snelweg komen, is deze schoon. Het begint weer te sneeuwen, dan wat meer, dan wat minder. Zo komen we niet ver. Valt er geen sneeuw, dan ligt het al op de weg. Wordt de weg schoon, dan begint het weer te sneeuwen. Voor zover te zien wordt de omgeving mooier. Vooral rond Wenen. Jammer, het is geen weer voor foto's.

We zijn Wenen voorbij als de zon zich even laat zien. Het landschap is hier vrij vlak. De snelweg gaat hier dwars door een groot natuurterrein. De natuur links en rechts wordt door vele wildwissels over de weg heen en onder de weg door met elkaar verbonden. Hier krijg je al een beeld van de Hongaarse poesta. Het sneeuwen is gestopt, de wegen zijn schoon, dat rijdt toch prettiger. We passeren de Hongaarse grens met weinig formaliteiten. We verlaten de 4-baansweg. Er wordt hard gewerkt om ook het laatste stuk nieuwe weg in Hongarije klaar te krijgen. We rijden nu op een tweebaansweg, een hoofdroute door het land.

Hongarije is westers geïntendeerd. Het maakt een armoediger indruk als je vanuit Oostenrijk het land binnen rijdt. Trabantjes vallen je op, oudere auto's, in een stadje reclame voor fun-girls. Twee dames langs de weg proberen in mini-rok zichzelf te verkopen. Half december draait men hier nog asfalt, 2 mannen met een rood-groen bordje regelen het verkeer. Je hangt vaak achter vrachtwagens, transitoverkeer. Het witte landschap is vlak, dit zijn dus de poesta's, zo ver het oog reikt.

Gelukkig worden we weer naar de vierbaansweg geleid. Zo schieten we fijn op. Rond

Boedapest is het iets bergachtig. Voor de rest zien we alleen grote vlaktes. Wat verder opvalt zijn de immens grote regeninstallaties en hoogspanningslijnen die scherp afsteken in het landschap. Nu het niet meer sneeuwt, schieten we flink op. Aan het eind van de middag stoppen we, zo'n veertig kilometer voor de Roemeense grens, bij het pension waar Gerrit bij vorige reizen ook steeds overnachtte.

Woensdag 13 december

Het heeft vannacht meer gesneeuwd dan gisteren. Het ziet er niet best uit en we vragen ons af of we er wel komen. We moeten nog circa 400 kilometer van de 2300. Onze snelheid is laag. Tot aan de grens ligt er sneeuw op de weg. Sinds gistermiddag rijden we weer op een tweebaansweg. Voor de grens staat zo'n 4 kilometer file op de rechter rijstrook. Allemaal vrachtwagens. Wij passeren deze rij over de linker rijstrook. Tegemoet komend verkeer moet door de met sintels verharde berm vol kuilen en gaten. De douane is gemoderniseerd. We worden vlot geholpen, kopen onze visa, openen even de kofferdeksel. Er wordt niet echt streng gecontroleerd. Binnen 20 minuten zijn we langs de douane. Vorig jaar duurde dat volgens Gerrit veel langer, en jaren geleden stond je er soms bijna de hele dag.

Het eerste stuk weg is slecht, vol kuilen, uitkijken waar je rijdt. Links van ons chemische industrie. Het stinkt, er staan vieze rook- en dampwolken boven. Kort na de grens ligt Oradea. De huizen zijn vies, goor vanwege de roet-uitbrakende Roemeense vrachtautootjes. Slechte straten, vol gaten, kapotte stoepranden, bedelaars. Stank van bruinkool, benzine en diesel, misselijk makend. Geen wonder, want alle doorgaande verkeer wurmt zich hier in dit land door de dorpen en steden heen. Doorgaande wegen door het hele land, tweebaans, voor alle verkeer. Autoverkeer, trekkers, paard en wagen, een enkele fietser, veel voetgangers, overstekende varkens en kippen. Opletten dus! En om de gaten heenrijden.

Gelukkig is na de grens de weg schoon en droog. Het zonnetje komt er zelfs door. Het landschap is bergachtig en mooi. De dorpen en steden steken daartegen nog meer af. Het schiet niet erg op. Het laatste gedeelte leggen we in het duister af. Het is even zoeken. Kruisingen en afslagen zijn onduidelijk aangegeven. Het welkom in Lunca Mures bij Janos en Erzci is hartverwarmend. Gerrit komt hier op elke reis. Ik wordt ontvangen of kennen ze ook mij heel goed. We gaan na een vermoeiende dag op tijd naar bed.

Donderdag 14 december

Gerrit slaapt in de kamer/keuken op een slaapbank. Ik dito in het vroegere halletje. "Ons" huis heeft ook nog een mooie kamer waar allemaal spullen staan van de familie. Dit huis stond er eerst. Janos' vader woonde er. Toen Janos en Erzci trouwden, bouwden zij hun huis aan de andere kant van de binnenplaats, kleiner met 2 kamers. Nu woont hun zoon met zijn vrouw in opa's huis. Het jonge stel heeft ergens anders slaappleats gezocht vanwege het bezoek.

Het gezinsleven speelt zich altijd af in het kleinere huis. Dat scheelt brandstof en uit één pot eten is goedkoper. In de keuken staat een kookkachel. In de kamer een tegelkachel. In elk vertrek een bank van 2 meter lang. De zitting trek je uit, de leuning klap je neer en je hebt een smal tweepersoonsbed. Gerrit en ik slapen ruim; we hebben elk zo'n bed. We wassen ons in het halletje. Op de vloer staat een wasbak en een emmer met water. De meeste morgens ligt er ijs op. Vaak merkt Erzci dat we wakker zijn en brengt ons dan gauw een steelpannetje kokend water. Toch wel lekker om even bij het ijskoude water te mengen. Na het verwijderen van slaap en baard mag je de wasbak buiten legen en even nieuw water uit de put halen.

Wij willen vandaag naar het dorp Lunca Bradului waarvoor onze kerstpakketten bestemd zijn. De plattelandsweg in Lunca Mures ligt vol sneeuw, platgereden en glad. Dat blijft zo. Alleen de doorgaande hoofdwegen worden sneeuwvrij gemaakt en gestrooid. Op alle andere wegen wordt niets gedaan.

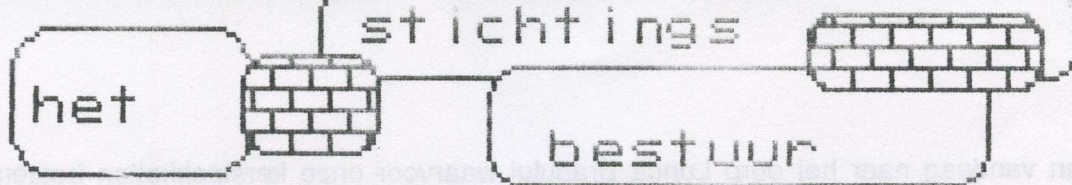
Vlak voor de grote weg moeten we de spoorbaan passeren. De bomen gaan net voor onze neus dicht. Wij stoppen. Achter ons stopt nog een auto. Voetgangers gaan onder de bomen door en vervolgen hun weg. De enkele fietser doet hetzelfde. Aan de andere kant staat een wagen met twee paarden ervoor. De boer en de vrouw op de wagen duurt het wachten te lang. De paarden zetten aan en blijven pal voor de boom staan. De boer laat zijn dieren even het leidsel voelen, de paarden buigen het hoofd, wippen de bomen op en laten die over hun rug glijden. De boer en zijn vrouw bukken en kunnen er net onderdoor. Bij de tweede boom herhaalt zich dit. Deze boom haakt net achter de punt van de wagen en knapt af. De boer rijdt rustig door.

Vanaf zo'n 150 meter komt een spoorwegwachter op de fiets om de zaak op te nemen. Hij pakt de kapotte boom op en legt die aan de kant van de weg. Hij gaat terug op z'n fiets. Ondertussen staan zeker zes passanten midden op de spoorbaan dit nieuws te bespreken. Vanaf het station op 100 meter komt een chef aanlopen om de zaak te bezien. Nog steeds zijn er overstekende en pratende mensen op de baan. Er komt een tweede spoorwegchef bij die met de handen in de zakken de zaak bekijkt. De twee spoorweglui bespreken met vijf à zes omstanders deze "levensgevaarlijke" zaak. Eén chef gaat terug naar het station. De andere blijft de overweg in de gaten houden. Aan weerszijden staan nu twee auto's en twee wagens met paarden ervoor. Wachtenden van de ene zijde steken over naar de andere kant om met elkaar het laatste nieuws uit te wisselen. De trein fluit in de verte. De trein passeert. Wij hebben 20 minuten gewacht. Het duurt nog zeker 2 minuten voor de bomen omhoog gaan. Als westerling houdt je het voor onmogelijk dat je hier altijd zo lang moet wachten.

Het is een prachtige dag met volop zon. We gaan verder het dal in naar Lunca Bradului. Het landschap wordt steeds mooier. We bezoeken de dominee die een dorp eerder woont. Hij heeft een groot huis vergeleken bij de andere gemeenteleden. Maar in zijn huis worden ook alle vergaderingen, de catechesatie en het wekelijkse bijbeluur gehouden. Deze pastor heeft de zorg voor vier gemeenten (vier dorpen) waarvan Lunca Bradului er één is. De gemeenten hebben een kerkeraad en diakenen. In de praktijk moet de dominee al het geestelijke werk doen en het praktische werk bovendien regelen. Vier gemeenten binnen een straal van circa 40 kilometer. Hij heeft geen auto. Alleen in het weekend kan hij die van zijn ouders gebruiken. Hij is met zijn laatste studiejaar bezig en moet zo nu en dan naar school op 100 kilometer afstand. Niet een baan om jaloers op te zijn. De dominee spreekt een beetje Engels, een vrouw uit de gemeente redelijk Duits en zo communiceren wij dus.

's Middags gaan we met elkaar naar Lunca Bradului en bezoeken daar de mensen die de kerstpakketten en zakken kleding in ontvangst zullen nemen. Het valt me op hoe we overal gastvrij worden ontvangen. Er is blijdschap omdat mensen van verre aandacht besteden aan broeders en zusters in Roemenië. De meeste mensen in deze streek zijn van Hongaarse afkomst. Er wordt dan ook Hongaars gesproken. Plaatselijk merk je niets of niet veel van de tegenstelling Hongaren-Roemenen. Maar alle ambtelijke banen en politieke functies worden vergeven aan Roemenen. Na de val van Ceaucescu konden huizen voor bijvoorbeeld jeugdwerk van de staat terug worden gekocht. Hongaren betaalden voor een twee maal zo klein huis twee maal zoveel geld als Roemenen. En dat wekt wrevel.

Ons eigen betaalmiddel - de munt met het kerkje - is een gemakkelijk werkende manier om consumptie's vlot af te rekenen.

Ze worden gebruikt op alle avonden dat er wat te doen is in het dorpscentrum, buiten de verenigingen om, die zich zelf redden. Je kunt er 13 kopen voor F 25.-. Per stuk kosten ze F 2.-.

Overhouden is geen probleem want een volgende keer zijn ze nog van waarde. Heel veel voordelen dus.

Er is echter ook een nadeel. Onze beheerder Richard Boers heeft in het afgelopen jaar heel wat groene munten binnen gekregen die niet afkomstig zijn van het dorpscentrum. Vaak zijn deze munten overgehouden van een eerder muntensysteem gehanteerd bij het dorpsfeest. Ze zijn dus wel betaald, maar onze beheerder heeft er niks aan, behalve een financiële strop.

Om niet steeds weer geconfronteerd te worden met dezelfde vreemde munten hebben we - in overleg met Richard - gemeend vrij tolerant te moeten zijn in acceptatie hiervan. We menen echter dat de overgangsfase nu wel achter de rug kan zijn. Vanaf nu geldt dus, alleen de munt met het kerkje, als betaalmiddel. Graag uw begrip hiervoor.

DE BESTUURSCOMMISSIE

***** GEZELLIGE AVOND STUYVESANTWEG EN WEEREN *****

Het is al jaren traditie dat de bewoners van de P.S weg en de Weeren een avond in het winterseizoen bijelkaar komen om te bowlen, en of spelletjes te doen. Ondertussen is er dan alle gelegenheid om met deze en gene weer eens even bij te praten en wordt het hapje en drankje niet vergeten. Via loting worden elk jaar 2 mensen/families aangewezen om de organisatie van de komende keer op zich te nemen. Dit jaar kwam de uitnodiging van Henk Kemper en Eddy Reuvekamp, om op vrijdag 15 maart met elkaar te gourmetten in Paviljoen de Driewegsluis. Uiteraard voor eigen rekening. Dat de mensen van onze buurt van kokkerellen en lekker eten houden bleek uit het feit dat maar liefst een 40 tal mensen "acte de presence" gaven.

Na een kopje koffie en een inleidend praatje van Eddy, werden de spiritusbrandus in de gourmetstellen geplaatst en kon iedereen actief bezig zijn met het bereiden van z'n maaltje. De vergenoegde gezichten spraken boekdelen. Gezamenlijk eten is mooi werk!

De familie Oost en medewerkers hadden er dan ook heel wat aangedaan om het ons naar de zin te maken. Het was prima verzorgd. Na ruim een uur werden de meeste vlammen gedoofd ten teken dat het wel genoeg was geweest. Een enkele wist het nog wel een half uurtje te rekken, maar ook die magen raakten vol. Er werd nog gezellig een uurtje nagetafeld.

Omstreeks middernacht haakten de meeste gasten af. We kunnen terugzien op een goed geslaagde avond. Heel hartelijk bedankt Henk en Eddy voor de organisatie van deze avond!

(EEN MEE ETER)

OPLOSSING

KERSTPUZZEL

8	3	4
1	5	9
6	7	2

1)

2) NOOT = 1
 APPEL = 2
 BES = 3
 DRUIF = 4

AARDBEI = 5
 BANAAN = 7
 KERS = 8
 PEER = 9

3) 2 MAAL.

EERST AAN BEIDE KANTEN 3 BALLEEN LEGGEN.
 JE WEET NU BIJ WELK DRIETAL DE ZWAARDERE BAL IS.
 DAN AAN BEIDE KANTEN 1 BAL.

4) ZWART IS GEEN KLEUR

HAAI IS EEN VIS

AMSTERDAM IS GEEN PROVINCIE HOOFDSTAD

OLDERBERKOOP LIGT IN OOSTSTELLINGWERF

MOER IS EEN WIJFJE

5) WILG - SPAR - OLM - ES - (AREN) - EIK - ELS

6) 16 EN 25 (SORRY!)

1

64

8

7) DRIE ZEVEN

NEGEN EEN

VIJF ZES

TWEE NUL

VIER ACHT

8) WARSTIENS

KUBAARD

ENGWIERUM

MUNNEKEBUREN

DOHNKERBROEK

HERBAYEM

JOUSWIER

SCHARNEGOUTUM

ROTSTERGAAST

LENTE PUZZEL

VUL IN ONDERSTAANDE ZINNEN EEN NEDERLANDSE PLAATSNAAM IN, ZODAT JE EEN GOED LOPENDE ZIN KRIJGT.

- 1) VOOR HONDEN HEB IK RESPECT, MAAR DENK MAAR NIET DAT IK VOOR EEN
- 2) IK HAD NOG WAT..... OVER VAN MIJN BUITEN - LANDSE RIJSE.
- 3) MIJN VROUW ZOCHT NAAR DE AFSTANDBEDIENING, MAAR IK.....
- 4) WAAR ZAL IK VANDAAG MIJN.....DACHT DE KOEKOEK.
- 5) DE BURGEMEESTER GAAT EEN BOOM PLANTEN, MAAR HET GAT LAAT HIJ DOOR DE
- 6) VOOR IK DIE TAART BAK, DENK IK, DAT IK EERST OM.....
- 7) DE BOER MIST AL ENKELE DAGEN ZIJN VARKEN, IK GELOOF, DAT HIJ NU OM ZIJN.....
- 8) MIJN SCHAKEN IS AL NIET BEST, MAAR IK GELOOF, DAT IK NOG.....
- 9) VROEGER FIETSTE IK VEEL, MAAR TEGENWOORDIG..... LIEVER.
- 10) IK HAD DIE HAAKGEBOKEN, TOEN HIJ TOCH NOG BRAK.

SUCCES MAAR WEER!

G. HOEKSTRA

ARIE
SPIJKSMA
SERVICEBEDRIJF

- ☐ Onderhoud en reparatie
- C.V. & lokale verwarming
- Huishoudelijke apparatuur
- ☐ Schoorsteenvegen

P. Stuyvesantweg 81
Oldetrijne

Telefoon 05619-251
Autotel. 06-5291333

Dorpsfeest 1996

De voorbereidingen voor het Dorpsfeest zijn in volle gang. Het feest wordt gehouden in en rond een feesttent naast Het Dorpscentrum. De tent is overigens iets groter dan voorgaande jaren.

Het Dorpsfeest zal gehouden worden op 21, 22 en 23 juni a.s. Jawel, u leest het goed. Ook op zondag zullen er activiteiten worden georganiseerd. Deze activiteiten zullen in ieder geval niet zo'n "lawaaierig" karakter hebben, maar verder willen we er nog geen mededelingen over doen.

Het Dorpsfeest zal traditioneel geopend worden op vrijdagmiddag met de kinderspelen. Alle basisschoolkinderen (ca. 4-12 jaar) kunnen hieraan meedoen.

Op de vrijdagavond staat er een Playbackshow op het programma. Een avond die gevuld zal worden door inwoners van Sonnega en Oldetrijne. Sommigen hebben zoiets al kunnen vermoeden, omdat we hier en daar mensen hebben gepolst of er voldoende belangstelling voor is. Voor definitieve opgave dient u het officiële programma af te wachten.

Tijdens de volksspelen op zaterdagmiddag staat er een zeer uitdagend spel op het programma. Gezien de veiligheid, kan jong en oud hieraan deelnemen.

Wat betreft de zaterdagavond zijn we dit jaar eens afgestapt van de gebruikelijke gezelligheidsrit. Wel kunnen we alvast melden, dat het vervangende programma, gigantisch gezellig gaat worden.

Bovendien zal er voor de echte voetballiefhebbers de mogelijkheid bestaan om de kwartfinale EK in Engeland via beeld te volgen. Mogelijk zien we het Nederlandse elftal in actie. Uiteraard is er live-muziek.

Als U actief deelneemt aan het Dorpsfeest, kunt u in aanmerking komen voor de hoofdprijzen, die zeer aantrekkelijk en origineel zijn.

Al met al is de inhoud van dit stukje in zeer dichte nevelen gehuld. Dit heeft hoofdzakelijk een tweetal redenen. Ten eerste willen we nog niet alles meedelen, omdat de nodige vergunningen nog niet toegewezen zijn. Op de tweede plaats willen we graag ook nog wat nieuws hebben te vertellen in ons officiële programma, dat huis-aan-huis zal worden bezorgd.

Hopelijk kunnen we u allen begroeten op het Dorpsfeest op:
21,22 en 23 juni 1996.

De feestcommissie
Sonnega-Oldetrijne.

interview met....

Hedy Smits

GEBOREN OP 11 OKTOBER 1941 TE BANDOEN (IN INDONESIA)
GETROUWD MET TON SMITS
TWEEDOCHTERS: BRENDA (30) EN MAURIEN (28)
WOONT ONGEVEER SINDS 21/2 JAAR IN OLDETRIJNE

WAT IS U WERK?

=====

Mijn eigenlijke werk is muziek.
Muziekles geven en het allerliefste doe ik muziek
maken met mensen, omdat ik weet dat dat de mens blij
maakt, en ik probeer altijd zoveel mogelijk met mensen
die echt interesse hebben in de muziek, dingen te doen
die zij kunnen, ze hoeven niet van het conservatorium
te zijn of ze hoeven niet jaren achter elkaar op een
muziekschool gezeten te hebben.

Nee, ook al heb je 2 accoorden dan kun je al wat spe-
len, en dan hebben ze een lol.

De kern is: MENSEN BLIJ MAKEN!

Dat doe ik het liefst.

Les geven doe ik hier thuis.

U BENT EEN ARTIEST?

=====

Ik vind een artiest, dan kom je op t.v. ofzo.

Maar wat ik doe, ik heb een eigen show, one woman
show.

Maar ik vind het te banaal om te zeggen dat ik een
artiest ben.

Mijn show bestaat uit het zingen van Nederlandse,
Franse, Duitse, Engelse en Indonesische liedjes.

Dit vindt plaats voor de pauze. Na de pauze dans ik
geheel in Javaanse klederdracht 3 Javaanse dan-
sen. Daarna zing ik nog enkele liedjes, vervolgens dans
ik 5 Hawaïaan-dansen. De show duurt ongeveer 2 uur.

WAT VOOR OPLEIDING HEEFT U GEDAAN?

=====

In Indonesië, heb ik op het conservatorium gezeten. Die
heb ik niet afgemaakt, omdat we naar hier (Nederland)
moesten. En toen heb ik via zelfstudie alles bij gehou-
den. Want ik wilde de kennis ook niet verliezen. Ik heb
heel veel in musicals gespeeld en ook wel solo ge-
daan. Maar ja, allemaal Indonesische muziek. Dat is toch
wel anders dan Europese muziek.

Toen we in Boyl woonden, dacht ik, nu wil ik die mu-
ziek doen, en ben toen gaan leren en studeren.

Heb toen nog les gehad van Sjaak Platenkamp (die
schrijft ook musicals en zo).

Ik geeft blokfluit les, gitaarles, keyboard les en
zangles. Maar ik zeg altijd tegen de mensen, als je
hier naar mij gaat, moeten jullie in de eerste plaats
blij zijn, als je niet blij bent om naar mij toe te
gaan, moet je er wel blij vandaan gaan hoor. Leef je
maar uit.

WAT IS UW GESCHIEDENIS?

Mijn vader is een kind van een Luxemburgse vader en een chineese moeder. En mijn moeder is een kind van een Franse vader en een Javaanse moeder. En ik ben in Indonesie geboren.

Vroeger is de vader van mijn vader (die Luxemburger) naar Indonesie gegaan. En die had daar een suikeronderneming. En hij was getrouwd met een Luxemburgse vrouw (die had hij mee genomen)., en mijn omaatje, dat chineese omaatje, was geëmigreerd naar Java, en zij kwam te werk op de plantage. En mijn opa werd stront verliefd op haar. Dus dei echtgenoot van hem die zag dat en die dacht ik pak mijn biesen en ik verdwijn naar Europa terug, dus woep die weg.

Maar vroeger was het dus toch een soort schande als je als Europese man, met een inheemse vrouw trouwde. Zo'n vrouw mocht ook niet op jou paspoort staan, en ook niet in jou huwlijksboekje. Of je moest een Nederlandse naam aan nemen. En dat kreeg mijn oma. Mijn oma heette Hermien (dus een oorspronkelijk chineese vrouw, met de naam Hermien), vind je dat nu niet prachtig kind, ik kan wel een boek daar over schrijven, mieters!!

Opa is dus toch met haar getrouwd. Ze kregen 1 jongen en 4 meisjes. En die jongen is mijn vader.

Wij moesten toen uit Indonesie in 1963. Wij half bloeden hadden het daar slecht. Want die hollanders hadden daar dan wel allemaal kinderen gemaakt, met die inheemse bevolking. (die noem je de indische mens, die zijn wat groter en blanker).

En ineens moest je, als je maar enigszins europees bloed had, eruit. Dus we werden er letterlijk uit gegooit.

En als je wilde blijven, dan moest je een indonesische naam aan namen, en toen zei mijn vader: "dat wil ik niet".

Weet je, je bent namelijk trots, dat je Europese voorouders hebt, waarom weet ik niet, maar zo zijn wij opgevoed.

Wij werden daar wel gediscrimineerd. Mijn vader heeft wel voor Nederland gevochten met die Burma spoorlijn, en omdat hij japanse tolk was, kon hij die Japanners verstaan en toen waren ze bang dat hij ging spioneren. Toen hebben ze hem aan de Engelsen overgeleverd. En dat was zijn redding geweest. Mijn vader leeft nog steeds. Hij is nu 93 jaar. Mijn mama is 72 jaar geworden. Papa is op zijn tachtigste nog een keer getrouwd met tante Guusje, en dat is ook een indische vrouw en die zorgt heel goed voor hem, en ze wonen nog zelfstandig.

Toen we naar Nederland kwamen was ik 21 jaar. Ik had daar mijn school al gedaan, en toen moest ik hier alles weer opnieuw doen, via cursussen enzo. Ik heb veel gewerkt, en door veel geluk ben ik toen in de mode wereld terecht gekomen, heb veel modeshows gelopen en ook wel in achtergrondkoortjes gezongen, toch trok die wereld mij niet hoor, wat ik dacht het is toch zoiets van een hele hoop geld vergaren en proberen je er boven uit te werken, keihard werken. Maar ik dacht, ik heb ook nog 2 kinderen en een man die zie ik haast nooit meer.

En dan moet je kiezen.

En ik dacht ik wil mijn kinderen zien en mijn man ook. En toen ben ik niet meer in de muziek gegaan maar wel mode-shows gelopen, alleen nog in Nederland.

Ton(echtgenoot) komt hiervandaan, die komt uit Warga, en die heeft altijd gezegd: Als ik ziek wordt, wil ik terug naar Friesland, want ik kan niet met die Hollanders daar.

En dat is gebeurd.

Hij kreeg een hersenbloeding en toen lag hij op de intensive care en toen zei hij: "als ik weer thuis kom, gaan we weer naar Friesland he?".

Ik kende Friesland helemaal niet, maar als je met elkaar gelukkig bent, kun je overal gelukkig zijn.

En zo zijn we in eerst in Boyl terecht gekomen, daar hebben we 31/2 jaar gewoond.

En vandaar zijn we hier in Oldetrijne komen wonen.

Mevrouw Smits hartelijke dank voor het leuke gesprek bij u thuis.

DE VERLOREN ZOON

- 1) VADER IK WIL GAAN REIZEN
GEEF MIJ GELD EN GOED
IK GA NAAR VERRE LANDEN
EN VERTREK MET SPOED!
- 2) EN DE OUDE VADER
'T VIEL HEM BITTER ZWAAR
SPRAK: "WELNU MIJN JONGEN",
NEEM UW DEEL DAN MAAR!"
- 3) IN DE VREEMDE WERELD
MET HAAR PRAAL EN PRACHT
WAREN VADERS GOED'REN
WELDRA DOOR GEBRACHT!
- 4) TOT DE DIEPSTE ELLENDE
KWAM NU DE ARME ZOON
ZWIJNEN MOEST HIJ HOEDEN
VOOR HEEL WEINIG LOON .
- 5) TOT ZICH ZELF GEKOMEN
KWAM WEER DES VADER HUIS
VOOR ZIJN GEEST VERREZEN
NU DAAR GINDER THUIS
- 6) OVERVLOED VAN SPIJS
WAS DES HUURLINGS DEEL
EN EEN ZIELSVERLANGEN
VULT ZIJN HART GEHEEL.
- 7) KOM , IK ZAL NU OPSTAAN
EN TOT VADER GAAN
ZEGGEN, IK HEB GEZONDIGD
NEEM MIJ ALS HUURLING AAN!
- 8) MET VERBROKEN HARTE
EN VERSLAGEN GEEST
GING HIJ HUISWAARTS HENEN
NEERGEDRUKT, BEVREESD.
- 9) 'T VADER HART, BEWOGEN
ZAG VAN VER DEN ZOON
WAS NU OOK VERGETEN
ALLE SMAAD EN HOON
- 10) WENENDE, OMHELZEND
ZIJN HERWONNEN KIND
SPRAK DE ONTROERDE VADER
" 'K HEB U STEEDS BEMIND".
- 11) BRENG DAN VAN HET BESTE
SCHOENEN, RING EN KLEED
WEES NU ALLEN VROLIJK
ZIT NU AAN EN EET!
- 12) WANT MIJN ZOON VERLOREN
EN DOOR SMART VERTEERD,
IS BEROUWVOL HEDEN
TOT ONS WEER GEKEERD!

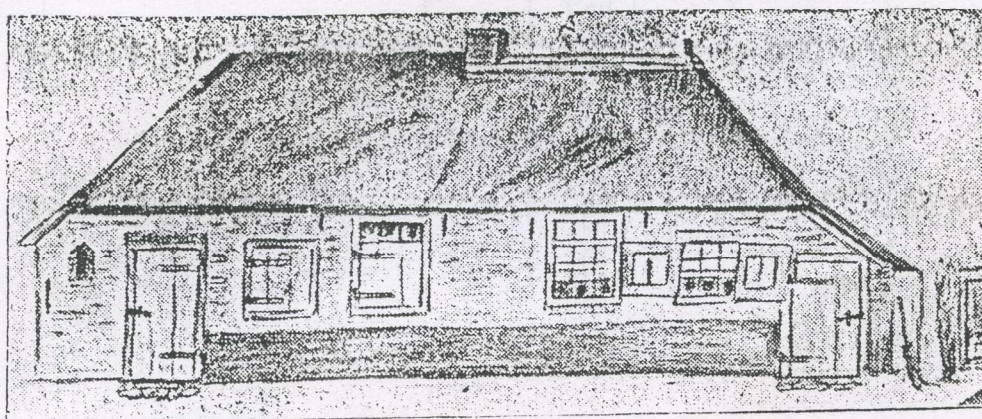
Z. BROEKEMA-BOSMA

De scholen van Sonnega en Oldetrijne

In het vorige artikel hebben we iets verteld over de grootte van de panden waarin de scholen van Sonnega en Oldetrijne waren ondergebracht. De kaarten waarover we toen beschikten gaven daarover niet voldoende zekerheid. Inmiddels kan worden beschikt over het veldwerk, de z.g.n. meetschetsen, aan de hand waarvan in 1832 de kadastrale kaarten zijn gemaakt. Met behulp van deze schetsen, die kunnen worden gedateerd rond 1828, is het mogelijk meer te weten te komen over de afmetingen van de panden.

Zo blijkt uit de maten van de school in Sonnega dat het pand niet vierkant was, zoals op de kadasterkaart van 1832 is aangegeven. De lengte van het gebouw is 10,5 m. Aangezien de oppervlakte 42 m² is wordt de breedte 4 m. Deze afmetingen lijken ook beter overeen te komen met die van een kerkje, zodat we wel mogen aannemen, dat het oorspronkelijke kerkje in 1832 als school in gebruik was.

Van de school in Oldetrijne, achter het pand van voorheen Johan van der Zee, zijn nu ook de maten bekend. De lengte van dit pand was 7 meter en de breedte 5 m. Gelukkig is van deze school een tekening bewaard gebleven. Fokke Middendorp trof deze aan in een boekwerk uitgegeven door de provincie Friesland. Na ca 1840 zou het pand nog gediend hebben als armenwoning, waarna het in 1885 is afgebroken.

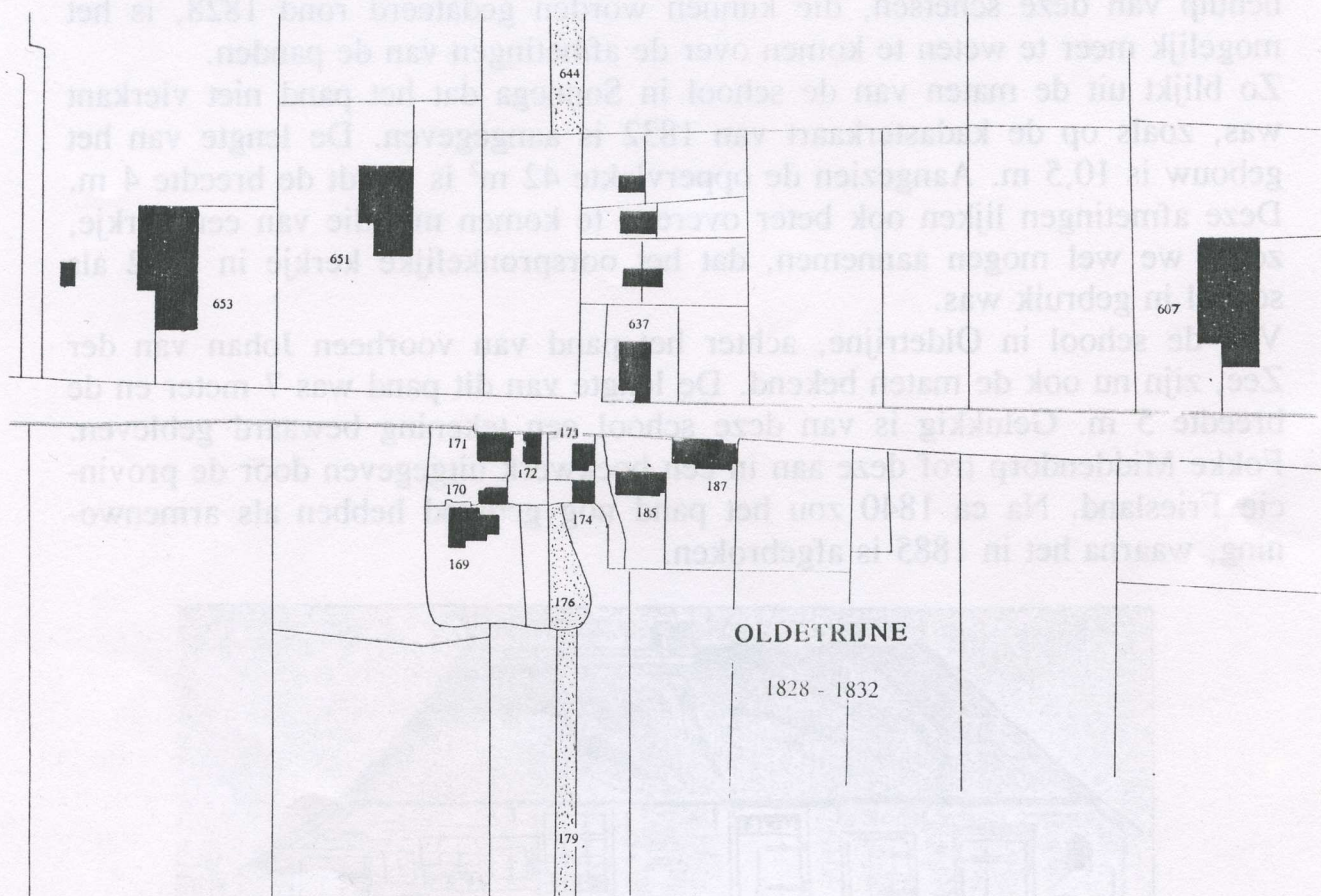

SCHOOL OLDETRIJNE

En hoe was indertijd de situatie ter plaatse van de huidige school in Oldetrijne? Het kaartje, dat hierbij wordt afgedrukt, laat zien dat er toen al duidelijk sprake was van een bewoningskern. Van drie panden kan worden aangenomen dat het landbouwbedrijven zijn. Het betreft de gebouwen die voorkomen op de percelen 607, 651 en 653. Mogelijk is ook pand nummer 637 een boerderij. De overige panden hebben geen agrarische functie. Tenminste niet in 1832.

In het eerst genoemde pand, "De Twa Deelen" woont nu de familie van der Steege. In 1832 waren de erven Tjables van der Veen eigenaar. De boerderij is wel te herkennen, alhoewel de voorgevel door de jaren heen veranderd is. Lengte 36,5 m. Breedte 17 m. Moeilijker te herkennen is het pand op perceel

637, waar Jonker woont. Er staat nu een bungalow. Ook de boerderij op perceel 651 is afgebroken. Een nieuwe boerderij, die werd gebouwd, kwam wat dichterbij de weg te staan. De laatste landbouwer, die hier woonde, was Pieter Bakker, een schoonzoon van Jelle de Jong.

Dat er achter het pand van Jonker een paar huisjes stonden weet menig oud-Oldetrijnster nog wel. In 1832 woonden er vier gezinnen. Het achterste pand was eigendom van de kerkvoogdij van Oudetrijne en Oudelemmer en was 5 bij 5½ m groot. Het middelste pand, dat toebehoorde aan Het Dorp Oudetrijne, was iets groter. De afmetingen waren 5½ bij 10 m. Het dubbele pand vooraan was van de Armvoogdij. Afmetingen: 5½ bij 10½ m.

Aan de zuidkant van de weg hebben we te maken met 8 panden. Van het meest oostelijke pand op perceel 187, vermoedelijk deels als boerderij in gebruik, was in 1832 de winkelier Arend Engberts Pas eigenaar. De laatste bewoner was Kroondijk. Daarna werd het afgebroken om ruimte te maken voor een nieuwe boerderij, waar Harm Bergman nu woont.

Het pand op perceel 185 was indertijd eigendom van de timmerman Jacob Jans van der Veen en lag vlak achter het huis van de fam. Prins. Het is reeds lang geleden afgebroken.

Dan volgen twee huizen die plaats hebben moeten maken voor de school en de woning voor de bovenmeester. Het betreft de woningen op de percelen met de nummers 173 en 174. Ze waren achtereenvolgens eigendom van de winkelier Arend Engbert Pas en van de Diacony van Oudetrijne en Oudelemmer. De laatst genoemde was ook eigenaar van het pand op perceel 172. Hier woont nu de familie Bron.

Ook van de resterende drie panden is niets meer terug te vinden. Het pand op perceel 169 was eigendom van de winkelier Arend Engberts Pas en op perceel nummer 170 van de winkelier Sytze Egberts van der Molen. Het laatste huis aan de zuidkant van de weg op perceel nummer 171, waar nu de familie Dantuma woont, was van de onderwijzer Jurjen Aukes Westra. Dus de meester beschikte indertijd over een eigen huis. Omdat de school nog aan de Weerdijk stond, achter Richard en Yvonne Boers, moest hij dus elke dag een wandelingetje maken.

De Schipsloten van Oldetrijne

Er is echter meer te vertellen over Oldetrijne. Het kende vroeger twee schipsloten. De ene lag iets ten westen van het huidige kerkgebouw/dorpscentrum. De andere lag daar, waar nu de school te vinden is. Het oude centrum was toen n.l. door middel van een schipsloot verbonden met zowel de Scheene als de Linde. Van deze sloot, meestal Oldetrienster sloot genoemd, was in 1832 vrijwel niets meer terug te vinden. Althans niet op de kadastrale kaart. Behalve perceel 176 dat omschreven wordt als rietland. De vorm heeft wel iets weg van een haventje. De meetgegevens, die van een vroegere tijd zijn, geven echter nog wel de juiste ligging van het resterende gedeelte van de sloot aan. In de richting van de Stuyvesantweg is dat het perceel 179. Verderop staat de sloot nu nog bekend als de Kalsbeekwijk. Aan de noordkant van de weg, in de richting van de Scheene is de sloot terug te vinden in perceel 644. De bovenbreedte blijkt 13 meter te zijn geweest. De vrachtscheepjes die er op gevaren hebben verscheepten waarschijnlijk o.a. klei (terpaarde?). Oudere bewoners van Oldetrijne noemen de weg in het centrum n.l. nog steeds de Kleiweg.

In een volgend artikel zal de school van Oldetrijne nog een keer centraal staan, waarna een artikelenserie zal volgen over de bewoningsgeschiedenis van de boerderijen van Sonnega en Oldetrijne. Aangezien dit vrij veel onderzoek vergt, is er een viermanschap samengesteld, bestaande uit de heren Herman Blaauwhof, Jan Boonstra, Meine Keuning en Evert Winter. U kunt er al vast op rekenen dat er af en toe een beroep op u zal worden gedaan om bepaalde feiten te achterhalen. Bij voorbaat dank.

kook

pagina

BROCCOLI SALADE

Ingrediënten:

- * BROCCOLI
- * 2 TOMATEN
- * STUKJES ANANAS IN BLIK
- * KOMKOMMER
- * SELDRIESALADE. (ZOETZUUR)
- * ZONNEBLOEMPITTEN
- * GEROOSTERDE PIJNBOOMPITTEN
- * YOGHURT
- * GELE PAPRIKA

Deze broccoli salade kunt u koud of lauwwarm serveren.

Eerst de broccoli gaar koken.
afgieten en mooi rangschikken in een (glazen)schaal.
Een beetje ananassap over de broccoli gieten.
En kleine stukjes ananas verdelen over de broccoli.
Scheffjes komkommer van tevoren even weken in een
kommetje azijn, en in kleine stukjes verdelen over de
salade.
Evenzo met de seldriesalade en stukjes gele paprika.

Als laatste een beetje yoghurt in mooie slierten hier
overheen schenken.
Hoeft niet zoveel.
En als laatste strooien we wat zonnebloempitten en
geroosterde pijnboompitten hier over heen.

Men heeft nu een hele gezonde vitaminerijke salade.

Is lekker te serveren bij rijst met gebakken cajun
reepjes.
Of wat dacht u van een aardappelpuree, met een lekker
stukje vlees of vis.

Vervolgens hier nog een recept van U.Dijkstra, die
vorig jaar een avond heeft verzorgd met hapjes maken.

RAUWE HAM MET ZUURKOOL EN VERSE ANANAS.

Ingrediënten: Dun gesneden rauwe ham of spek(gerookt)
Ongekookte zuurkool, verse ananas, cock-
tailrikkers en aardbei of druiven

- Werkwijze: 1) Schil de ananas en verwijder het hart van
de ananas
2) Snij nu de ananas in mooie reepjes
3) Rol de reepjes ananas met iets zuurkool in
de gerookte ham
4) Zet het geheel vast met cocktailprikkers
garneer ze met het fruit.

DE KLOKKESTOEL VAN SONNEGA EN HET KERKJE VAN OLDETRIJNE

De kadastrale atlas van 1832 geeft aan dat op de bestaande grafheuvel aan de sonnégaweg te Sonnega een klein kerkje heeft gestaan met een afmeting van 10 bij 4,4 m. = 44 m². Dat het een zeer oud kerkje geweest moet zijn is zeker, want het wordt reeds genoemd in de oude kerkboeken van de 15e eeuw. Uit welke eeuw echter het kerkje gedateerd moet hebben is onbekend; doch de historische club van Sonnega/Oldetrijne speurt naarstig naar verdere gegevens.

Bekend is wel dat het kerkje waarschijnlijk in de eerste helft van 1800 moet zijn afgebroken. Begin 1800 fungeerde het kerkje nog als schoolgebouw.

Schuin achter het kerkje stond destijds een klokkestoel, waarover veel meer bekend is.

Namelijk in het jaar 1644 werd er voor de houten klokkestoel een nieuwe klok gegoten van 365 kg door de firma Noteboom uit Leeuwarden. En in de klok kwam de naam gegraveerd van de grietman van Weststellingwerf de heer Dirck van Baerdt.

Ook is bekend dat er een vernieuwing plaats vond van de houten stoel (en dat was de laatste houten vernieuwing) in 1858 en dat gebeurde door L.J.v.d. Zwaag uit Wolvega.

Deze houten stoel hield het vol tot 1912, want toen werd de houten klokkestoel vervangen door een ijzeren klokkestoel.

En dat was de enige ijzeren klokkestoel in Friesland.

De ijzeren klokkestoel werd gebouwd door Fokke Dijkstra uit Oudehaske.

In 1923 werd de dodenakker gesloten en er werd een nieuwe begraafplaats gemaakt aan de overkant van de weg, hetgeen nu nog de bestaande begraafplaats is van Sonnega.

In 1924 werd de ijzeren klokkestoel van de oude grafheuvel verplaatst naar het nieuwe kerkhof. De klokkestoel was toen nog steeds voorzien van de oude klok uit 1644.

Helaas werd in de 2e wereldoorlog (in 1943) de oude klok door de Duitse bezetter verwijderd en het zou tot 1946 duren voor er een nieuwe bronzen klok terugkwam; echter een aanmerkelijk lichtere klok van 165 kg, vervaardigd door de firma Van Bergen uit Heiligerlee.

Later bleek dat het ook een klok was van niet de beste kwaliteit. Ook de ijzeren stoel werd er zo halverwege 1900 niet beter op en einde jaren 1980 werden er plannen gemaakt voor de vervanging van de klokkestoel en klok.

Vanuit de bevolking gingen er stemmen op om een eventuele nieuwe stoel terug te plaatsen op de oude stek op de oude grafheuvel.

Uiteindelijk kwam het project rond in 1989 en kon op 31 mei 1989 de officiële installatie plaats vinden. De nieuwe houten stoel, gemaakt van Billinger tropisch hardhout werd gemaakt door het Werkvoorzieningsschap z.o. Friesland en de klok van 340 kg werd gegoten in Aarle Rixtel.

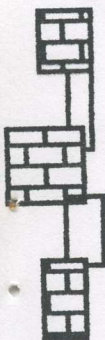
Vermeldenswaardig is verder dat in de klok van 1946 een spreuk was gegraveerd, welke luidde " door bruut geweld verdreven, door het ganse dorp gegeven". Deze spreuk was bedacht door inwoner Toon Hassing.

Ook is in de nieuwe klok van 1989 een spreuk gegraveerd, bedacht door inwonster mevr. A. de Kroon-Hornstra, welke luidt: "op de aangewezen tijd door Hem, doe ik mijn plicht; verhef mijn stem".

De oude klok van 1946 en het oude houten rad (waarover het klokketouw liep) is geschonken aan het klokkemuseum in Heiligerlee.

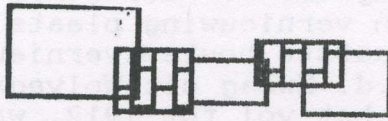
Zo was er in Sonnega een origineel sieraad terug op de oude plaats.

In het tweeling-dorpje Oldetrijne is nog een kerk aanwezig, gebouwd in 1874 op de hoek van de Kerkhofslaan/Sonnégaweg.

Evenals in Sonnegra moet dat een oud kerkje
en uit vele geschriften komt naar voren dat het een kerkje
is geweest met een rieten dak.
Het enige kerkje in Friesland met een rieten dak.
Eind 1800 brandde echter dit kerkje af en werd, zoals reeds
gezegd, herbouwd op de huidige plaats.
Het schijnt tevens zo te zijn dat ook bij het oude kerkje
in Oldetrijne een klokkestoel heeft gestaan, maar zeker is
dat niet. Een tekening, bewaard in het Friese prentenkabinet
te Leeuwarden, toont echter wel een klokkestoel. (tekening
van Stellingwerf van 1723).

J. Boonstra.

Lezing en dia's over pelgrimsreis naar SANTIAGO DE COMPOSTELA.

Op 24 januari jl. hield pastoor R. v.d. Wal
uit Balk een interessante lezing met dia's
over de betekenis en achtergronden van pelgrims-
reizen naar Santiago de Compostela in het
noorden van Spanje. (Gallicië)
Ondanks de slechte weersvoorspelling waren toch
ongeveer 40 belangstellenden naar het dorpscentrum
gekomen.

En deze belangstellenden werden niet teleurgesteld,
want pastoor v.d. Wal hield een boeiende lezing met
schitterende dia's over deze reizen (meestal te voet)
welke al eeuwenlang worden gehouden ter ere van de
apostel Jacobus.

Ook in Friesland herinneren diverse zaken (zoals plaatsen
en straten en evenementen) aan de heilige Jacobus.
En de straten (o.a. de St. Jacobsstraat in Leeuwarden) lopen
allemaal in de richting van Santiago.
San Yago betekent St. Jacob.

Leuke bijkomstigheid was dat twee aanwezigen (Posthuma de
Boer en Boonstra) een deel van de pelgrimsroute hebben gelo-
pen. Pastoor v.d. Wal speelde hierop in door één van hen de
pelgrimskledij aan te trekken, waardoor de tocht nog meer tot
de verbeelding sprak.

Op humoristische wijze verwoordde v.d. Wal de vroegere en
huidige betekenis van de pelgrimsreizen naar San Yago, waarbij
hij uitvoerig stil stond bij een stuk cultuurgood, hetgeen
via zijn dia's was te aanschouwen.

Dus ook nog een leerzame avond en wij kunnen ons voorstellen
dat de bezoekers na afloop tevreden en met spirituele gedach-
ten naar huis gingen.

H. Blaauwhof

SAMENGEVAT VERSLAG LEDENVERGADERING PLAATSELIJK BELANG
SONNEGA-OLDETRIJNE, GEHOUDEN OP 10 JANUARI 1996.

Aanwezig volgens presentielijst: 49 personen.

Mededelingen:

Er is inmiddels een verzoek gericht aan de gemeente Weststellingwerf voor het plaatsen van doelpalen op het sportveld.

Samen Eén heeft met haar attributen intrek genomen in de berging op het sportveld.

De nooduitlaten van de riolering hebben nog steeds onze aandacht. Iedereen heeft intussen kennis kunnen maken van de stickeractie. Deze moeten op de grijze container geplakt worden, zodat iedereen elke 14 dagen herinnerd wordt aan de maximumsnelheid.

De diverse verslagen worden goedgekeurd.

Dhr. R. Zuidberg heeft een terugblik gegeven over het dorpsfeest van vorig jaar.

Mw. H. Speerstra zegt, namens het Stichtingsbestuur Dorpscentrum, dat er soms zaaltjes te weinig zijn in het Dorpscentrum. Dat is op zich een goed teken. Er is met Richard Boers een pacht-overeenkomst gesloten betreffende het beheer van Het Dorpscentrum.

Mw. G. Postma is aftredend als bestuurslid van Plaatselijk Belang. De heer Marcel Scheltinga wordt gekozen om deze functie te vervullen.

Als lid van de feestcommissie wordt Grietje Postma gekozen, omdat René Zuidberg aftredend is.

Mw. W. Kuiper is als kascommissielid aftredend. Anneke Rozema completeert de kascommissie.

Er zijn dit jaar twee Trynster Sonnetjes uitgereikt, namelijk aan de heren Jan Boonstra en Herman Blaauwhof.

Anneke Bergman doet een oproep aan alle inwoners om gewoon leuke stukjes te schrijven voor de dorpenkrant.

Tijdens de rondvraag blijkt dat het bordje "Gapenburg" bij De Sas is verdwenen.

Er wordt in samenwerking met Het Stichtingsbestuur gewerkt aan een betere toegankelijkheid van Het Dorpscentrum.

De opbrengst van de bingo (ca. f 100,--) komt ten goede aan het Foster Parents Plan.

Het huidige secretariaat van Plaatselijk Belang Sonnega-Oldetrijne is:

dhr. M. Scheltinga, Sonnegaweg 63, 8479 HG Oldetrijne. tel. 0561-499203
--

Ditmaal twee Trynster Sonnetjes uitgereikt.

Op de algemene ledenvergadering van Plaatselijk Belang Sonnega-Oldetrijne, gehouden op 10 januari 1996, zijn twee Trynster Sonnetjes uitgereikt. Deze keer waren hiervoor de heren Jan Boonstra en Herman Blaauwhof voorgedragen. Het bestuur van Plaatselijk Belang had geen enkel probleem met het toekennen van de onderscheiding, gezien de vele werkzaamheden die beide heren hadden uitgevoerd in diverse functies. 't Trynster Sonnetje is een plaatselijke onderscheiding, waarbij de voordrachten vanuit de bevolking komen.

Voor het uitreiken van de Trynster Sonnetjes gaf de heer Jan Vermeulen, voorzitter van Plaatselijk Belang, een overzicht van de beklede functies van beide heren in de dorpsgemeenschap van Sonnega en Oldetrijne.

De heer Boonstra uit Sonnega is van 1974-1980 secretaris geweest van Plaatselijk Belang. Tijdens deze periode was hij ook lid van de feestcommissie, destijds nog VVV geheten. Tijdens zijn bestuursperiode is ook het kerkje in Oldetrijne verbouwd tot Het Dorpscentrum, waarbij de heer Boonstra, samen met andere inwoners, een grote rol heeft gespeeld. Op 2 oktober 1979 is het Stichtingsbestuur Dorpscentrum opgericht, waarvan Jan Boonstra dus mede-oprichter was. Vanaf 1979 tot 1984 was de heer Boonstra penningmeester van Het Stichtingsbestuur. Daarna heeft hij nog een periode van 6 jaar deel uitgemaakt van het bestuur als gewoon bestuurslid. Tijdens deze periode is er nog een renovatie uitgevoerd, waarbij een leidende rol was toebedeeld aan Jan Boonstra.

Verder heeft de heer Boonstra een grote rol gespeeld bij het voortbestaan van de openbare school in Oldetrijne. Als lid van de Medezeggenschapsraad van o.l.s. Oldetrijne en als voorzitter van de Plaatselijke Advies- en Overleggroep van de kleine school in Oldetrijne heeft hij, gezamenlijk met andere bestuurders, ervoor gezorgd dat reeds in 1983 de kleuters naar de openbare school (nu o.b.s. De Lantscheene) mochten, terwijl landelijk de basisschool pas in 1985 is ingevoerd.

Op dit moment maakt Jan Boonstra, samen met de heer Blaauwhof en enkele andere (oud)-inwoners deel uit van de commissie, die de historie van Sonnega en Oldetrijne in kaart probeert te brengen. Van deze groep kan men regelmatig historische artikelen lezen in de dorpenkrant.

Ook de heer Herman Blaauwhof uit Oldetrijne heeft de nodige bestuursfuncties vervuld. Hij is begonnen als lid van de feestcommissie in 1973. Pas in 1980 heeft hij deze functie beëindigd, zodat vele feesten mede door hem zijn georganiseerd. Intussen had hij in 1977 ook al plaats genomen in het bestuur van Plaatselijk Belang. Tot 1982 heeft hij 5 jaar lang de penningen van deze vereniging beheerd. In mei 1981 is Herman Blaauwhof geïnstalleerd als secretaris van Het Stichtingsbestuur Dorpscentrum. Tot eind 1994 heeft hij deze functie bekleed. Met name de invulling van de te organiseren avonden was zijn specialiteit. Vooral als het ging om avonden die op het culturele vlak lagen. Zo stond er onlangs nog een avond op het programma, waarbij pater v.d. Wal uit Balk heeft verteld over zijn bedevaartstocht naar Santiago de Compostella. Dit is nog een suggestie geweest van Herman Blaauwhof.

Zoals reeds eerder is vermeld is ook Herman Blaauwhof druk bezig met de geschiedenis van Sonnega en Oldetrijne.

Na deze geweldige opsomming kan voorzitter Vermeulen overgaan tot de uitreiking van 't Trynster Sonnetje aan zowel Jan Boonstra, als Herman Blaauwhof. Ook de bijbehorende oorkonde wordt aan beide heren uitgereikt. De dames Boonstra en Blaauwhof ontvangen nog een bloemetje van het bestuur.

Na afloop van de uitreiking neemt als eerste Jan Boonstra het woord. Hij voelt zich in de maling genomen door Grietje Postma, die hem onlangs belde over gegevens van Herman Blaauwhof voor 't Trynster Sonnetje. Ze was in haar gesprek wat stamelend. Boonstra zet vraagtekens bij het toekennen van onderscheidingen, omdat bepaalde prestaties niet neergezet zijn door één persoon, maar door een groep enthousiastelingen. Toch heeft hij wel waardering voor deze ludieke onderscheiding. Uit zijn bestuursperiodes zijn hem een aantal zaken zeer goed bijgebleven. Zo moest destijds het bestuur van Plaatselijk Belang bestaan uit personen van verschillende kleur: rooms-katholiek, hervormd, etc. In 1974 is Jan Boonstra gekozen in het bestuur met 1 stem meer als de heer J. Heida. Hij volgde dhr. E. Broekema op. De eerste bestuursvergadering was een feestelijke. Het bleek namelijk, dat dhr. Eildert Broekema met de koningin correspondeerde. De Statuten van Plaatselijk Belang waren koninklijk goedgekeurd. Ook in die periode moesten al dikke boekwerken doorgewerkt worden i.v.m. de leefbaarheid in de kleine dorpen.

Daarnaast is Jan Boonstra zeer tevreden over het bestaan van de school in Oldetrijne. Toendertijd zijn er hevige discussies gevoerd met diverse ambtenaren en de inspecteur van het lager onderwijs om dit te bewerkstelligen. Men probeerde al vroeg een claim te leggen op de integratie tussen het lager onderwijs en het kleuteronderwijs. In eerste instantie werd dit afgewezen, omdat het lokaal voor de kleuters te klein was. Uiteindelijk is het toch gelukt (1983).

Ook heeft de heer Boonstra goede herinneringen aan de verbouw van de kerk tot Dorpscentrum. Eind 1978 is men begonnen met breken. In mei 1980 is de officiële opening gevierd. Een jaar lang werd er op donderdagavond en zaterdag getimmerd in de kerk. Hierbij hebben vele mensen uit de dorpen hun inzet getoond. In het bijzonder wordt de familie Roos genoemd. Fré Roos was eigenlijk de uitvoerder. Hij zorgde voor de organisatie en de materialen. Julia zorgde ervoor dat de koffie altijd gereed was. De heer Boonstra vertelt nog een aardige anecdote. Als iemand hem opbelde, dan zei zijn vrouw Hitsje dat hij in de kerk was. Vele bellers vroegen zich dan ook af wat er met Jan aan de hand was, omdat hij zo vaak in de kerk zat.

Tot slot geeft Jan Boonstra aan dat de school en Het Dorpscentrum er voor hem duidelijk uitgesprongen zijn. Hij heeft het altijd met plezier gedaan en bedankt iedereen voor de waardering die hij heeft gekregen.

Vervolgens houdt ook Herman Blaauwhof een dankwoord. Ook hij heeft Grietje Postma aan de telefoon gehad, maar heeft verder niets gemerkt. Het gesprek ging over Jan Boonstra. Blaauwhof heeft nooit kunnen denken dat hij, nadat hij in oktober 1994 het eerste Trynster Sonnetje had uitgereikt aan de familie

van der Voort, ooit zelf eens in aanmerking zou komen voor deze onderscheiding. Herman Blaauwhof heeft veel meegemaakt van de punten die de heer Boonstra reeds in zijn afscheidswoord heeft genoemd. De heer Blaauwhof vertelt nog een anekdote, die te maken had met zijn benoeming in de feestcommissie. Deze anekdote had een beetje een luguber karakter. Na afloop van een begrafenis deelde dhr. E. Broekema hem mee dat hij was benoemd als lid van de feestcommissie, terwijl hij niet op de vergadering aanwezig was geweest. Tijdens de verbouwing van Het Dorpscentrum kreeg hij vlot geld van de diverse instanties. Hoewel het nog niet noodzakelijk was, werden de subsidies toch opgeëist. Dit leverde weer het nodige geld op, want destijds kon je nog een rentepercentage van 13% ontvangen. Tot slot dankt hij iedereen voor de gekregen waardering in de vorm van 't Trynster Sonnetje.

Bij hoge uitzondering heeft het bestuur van Plaatselijk Belang dit jaar twee Trynster Sonnetjes uitgerekend, omdat de activiteiten van beide heren vele parallellen vertonen.

Alle inwoners van Sonnega en Oldetrijne bedanken
JAN BOONSTRA en HERMAN BLAAUWHOF voor hun inzet
in de afgelopen jaren

Draver gewond na afsteken vuurwerk

SONNEGA - Een draver uit de stal van trainer, pikeur Arnald Mollema uit Sonnega is zondagmiddag gewond geraakt nadat het paard schrok van in de buurt afgestoken vuurwerk. De draver botste tegen een hek, waarbij hij over de kop sloeg. Enkele nek-wervels werden bij de valpartij beschadigd. Mollema hoopt dat de jongeren die het vuurwerk ben afgestoken, „Ik hoop hen in de minne te schikken.“

Vreemdeling aangehouden

OLDETRIJNE — In de nacht van maandag op dinsdag werd door de politie in Oldetrijne een onbekende man aangehouden, waar- van de identiteit ter plaatse niet kon worden vastgesteld. Het ging om een vreemdeling, die geen Nederlands sprak en ook geen identiteitspapieren bij zich had.

De man, die onder invloed was, schreeuwde en sloeg op ruiten van woningen aan de Pieter Stuyvesantweg. Toen de politie hierover een melding kreeg, kreeg de rust inmiddels weerge- keerd. De onbekende werd in de stal van een boerderij aangetrof- fen, nadat hij een ruitje had inge- slagen. Door de politie werd hij na z'n aanhouding voor nader verhoor meegenomen naar het politiebureau in Heerenveen.